

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه انسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ
لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَّذْكُوراً ﴿١﴾

آیا این گونه نیست که زمانی طولانی از روزگار بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود؟!

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ
 سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾

ما انسان را از نطفه به هم آمیخته ای آفریدیم، و او را می آزماییم؛ (بدین جهت) او را شنوا و بینا قرار دادیم.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

ما راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد
(و پذیرا گردد) یا ناسپاس.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

ما برای کافران، زنجیرها و غلها و شعله های سوزان آتش آماده کرده ایم!

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ
مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

به یقین ابرار (و نیکان) از جامی می نوشند که با عطر خوشی آمیخته است،

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

از چشمه ای که بندگان خاص خدا از آن می نوشند، و (از هر جا بخواهند)
آن را جاری می سازند.

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا
كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

آنها به نذر خود وفا می‌کنند، و از روزی که شرّ و عذابش گسترده است می‌ترسند،

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأُسِيرًا ﴿٨﴾

و غذای (خود) را با این که به آن علاقه (و نیاز) دارند، به «مستمند» و «یتیم»
و «اسیر» اطعام می‌کنند.

إِنَّمَا نُنْطِئُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ
جَزَاءً وَلَا شُكُوراً ﴿٩﴾

(و می گویند:) ما شما را بخاطر خدا اطعام می کنیم، و هیچ پاداش و سپاسی از شما نمی خواهیم.

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

ما از پروردگارمان خائفیم در آن روزی
که عبوس و سخت است.

فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
وَلَقَّاهُمْ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

(بخاطر این عقیده و عمل) خداوند آنان را از شرّ آن روز ننگه می‌دارد و از آنها استقبال می‌کند در حالی که شادمان و مسرورند

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

و در برابر صبرشان، بهشت و لباسهای حریر (بهشتی) را به آنها پاداش می دهد.

مُتَكِّئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا
زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

در آنجا بر تختهای زیبا تکیه کرده اند، نه آفتاب (سوزان) را در آن جا می بینند و نه
سرما را.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا
وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾

و در حالی است که سایه های آن (درختان بهشتی) بر آنها فرو افتاده و چیدن میوه
هایش بسیار آسان است.

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ
وَأَكْوَافٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

و در گردا گرد آنها ظرفهایی سیمین و قدحهایی بلورین می گردانند،
(پراز بهترین غذاها و نوشیدنیها)

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

ظرفهای بلورینی از نقره (شفاف)، که آنها را به اندازه مناسب آماده کرده اند.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرْجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾

و در آن جا از جامهائی سیراب می شوند لبریز (از شراب طهوری) که آمیخته با زنجبیل است،

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

از چشمه ای در آنجا که نامش سلسبیل است.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ
لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ﴿١٩﴾

و برگردشان (برای پذیرایی) نوجوانانی جاودانی می گردند که هرگاه آنها را ببینی
گمان می کنی مروارید پراکنده اند.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

و هنگامی که آن جا را ببینی نعمت و ملک عظیمی را می بینی!

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا
 أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

بر اندام آنها [= بهشتیان] لباسهایی است از حریر نازک سبزرنگ، و از دیبای ضخیم،
 و با دستبندهایی از نقره آراسته شده اند، و پروردگارشان شراب طهور به آنان
 می نوشاند.

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً
وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

این پاداش شماست، و سعی و تلاش
شما مورد قدردانی است.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

به یقین قرآن را ما بر تو نازل کردیم.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

پس در (تبلیغ و اجرای) حکم پروردگارت شکیبا و با استقامت باش، و از هیچ گنهکاری یا کافری از آنان اطاعت مکن.

وَأذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلاً ﴿٢٥﴾

و نام پروردگارت را هر صبح و شام یاد کن.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

و پاسی از شب را برای او سجده کن، و مقداری طولانی از شب، او را تسبیح گوی.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ
وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

آنها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند، در حالی که روز سختی را پشت سر خودرها می‌کنند.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا
أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

ما آنها را آفریدیم و پیوندهای وجودشان را محکم کردیم، و هر زمان بخواهیم جای
آنان را به گروهی همانند آنان می دهیم.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ
إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

این یک تذکرو یادآوری است، و هرکس بخواهد (با استفاده از آن) راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند.

وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

و شما (چیزی را) نمی خواهید مگر این که خدا بخواهد، خداوند دانا و حکیم بوده و هست.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿٣١﴾

هرکس را بخواهد (و شایسته باشد) در رحمت (وسیع) خود وارد می‌کند، و برای
ستمکاران عذاب دردناکی آماده ساخته است!

صدق الله العلي العظيم